

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, měrc 1995
lětnik 44

3

Bože słowo za nas

Strowi njetrjebaja lěkarja, ale chori (Mateja 9, 12)

Strowota steji džensa wšudžom na přenim městnje. Drje žane narodniny so njeswjeća, bjeztoho zo so njeby praša jubilarnej strowota. Rady so ludžo wo choroscach a wo lěkarjach rozmołwjeja. Miliardy so za lěkarske zastaranje a za medikamenty wudawaja. W nowišim času móžeš so druhdy tež prašeć, hač njeje naše bibliske słowo runje nawopak plačiwe: Lěkarjo trjebaja chorych, zo bychy ze swojimi praksami wostać móhli.

Jezus pak so njezaběra ze strowotu a z choroscju. Naše słowo mamy jako přirunanje zrozumjeć. Runje bě Jezus cłownika Mateja za swogeho wučomnika powołał a bě so po tym z tamnymi cłownikami a hrěšnikami za blido sydněl. Tole zbudži pohóršk pola wěriwych Židow. Njewě da Jezus, z kim so wón za blido sydnje? Kak móže wón čerpcjeć, zo tajcy ludžo runoprawni z wučerjom Božeho słowa za blidom sedža? Jezus jim wotmołwi ze sadu wo strowych, kiž lěkarja njetrjebaja. Či, kiž z nim tam za blidom sedža, su chori a woni trjebaja pomoc.

Kajku chorosc widzi Jezus pola tych ludži, z kotrymiž wón towaršnosć haji? Woni su hrěšnicy, kotřiž suso wot Boha džělili a wot samoho puć k prawemu žiwjenju njenamakaja. Jeho lěkarstwo wobsteji w tym, zo jich tola jako Bože džěci wi-

dzi, zo jich samych njewostaji ze swojimi problemami, zo jim jich hrěchi wodawa.

Naš swět džensa je chory. Tole spóznamy nimale kóždy džen, hdyž hladamy telewizor abo čitamy nowinu. Wustrowjenje njeprjindže přez materialne polěpšenja abo přez pjenjezy, hačrunjež móže to być druhdy wěsta pomoc. Chory trjeba lěkarja. Naš swět trjeba toho, kiž móže jemu wopravdže pomhać. Wustrowjenje přindže přez Jezusowe słowo. Njebudžemy wočakować móc, zo so hnydom naprawi cyły swět. Jezus je tehdy jednoho cłownika wosobinsce narěčał, Mateja, kotryž je hnydom za nim šoła a po cyrkwinskej tradiciji pozdžišo napisał scenje. Tak budže tež džensa trjeba, zo so cyrkej wobroći na jednotliwcow, zo by jim duchowne wustrowjenje přinješa. Duchowna nuz a je wulka. Hustodosć njewidža ludžo hižo žadyn zmysl w swojim žiwjenju, su zadwělowani abo bjez nadžije.

Čuja, zo jim materialne bohatstwa njepomhaja, ale tola za nimi pytaja. Pomoc je možna. Bóh spoč nam wšitkim, fararjam, sobudželačerjam wosadow a wosadnym, mudrosć a zmužitosć, zo bychmy Jezusowe lěkarstwo prawje dale dawali. Njechamy pak tež zabyć, zo smy tež my wosobinsce Jezusoweho lěkarstwa potřebni.

Jan Malink

Tute lěto su žony z Ghany modlenski porjad zestajili.

Złoty přibrjoh - z tutym klinčatym mjenom woznamjenjachu Europjenjo, kotřiž na přibrjohu zapadneje Afriki přistajichu, džěl kraja, ke kotremuž tež džensniša Ghana słuša. Hižo mjeno nam přeradža, što Europjenjo tu pytachu: złoto a bohatstwo kraja.

Druhe mjeno, kak tutomu krajec tež rěkachu, pokazuje na bolostne stawizny Afriki. „Čorne złoto“ mjenowachu njewólnikow, přetož woni přinjesechu za wjele bělych bohatstwo.

Ghana leži při zapadnym přibrjohu Afriki a mjezuje w zapadze ze Słonowinowym přibrjohom, w sewjeru z Bukina Faso, we wuchodze z republiku Togo a w juhu z Atlantikom. Ghana je nimale tak wulka kaž stara Zwjazkowa republika Němska a ma něhdže 15 mio wobydlerjow. Wot juha na sewjer su wšelake vegetaciske pasma z wšelakej klimu. Přibrjohna runina je husto wobydleny kraj ze stolicu Accra. Wona ma ca. 1,6 mio wobydlerjow a je z tym najwjetše město kraja. Wšitke druhe města, hačkuliž su tež wuznamne, maja wo wjele mjenje wobydlerjow.

Hamtska rěč w Ghanje je jendželščina, namrěwstwo z kolonialneho časa. K hłownym rěčam w kraju słušeja ga, twi, fanta, ewe, dagbani. Něhdže 70 % wobydlerjow zrozumije tute rěče. Wjetšina ludži rěči tež wjace hač jednu rěč.

Najwjetša rěka Ghany je Volta, kotraž so pola Akosombo hači, zo bychy milinu produkowali.

Voltaski jězor, kotryž je na zakładze haćenja nastał, je najwjetši kumštny jězor na swěće, a na nim móžeja w dołhosći 400 kilometrow łódže jězdzić.

Wjele bjezštomowych runinow, kopcowych skupinow a žoľmojtych krajinow słuži předewšěm jako pastwina.

K přibrjohnej runinje přizamknje so tak mjenowana Tšanti-wysočina, kotraž je z deščowym lěsom poroscena. Tu pak su tež diamanty a pola ze złotom. Kakao a drjewo za eksport so tu tohorunja plahuje.

80 % wšeje ludnosće bydli w južnej Ghanje. Tu přičahuja ludži lěpše wuměnenja, na př. šule, chorownje, drohi. Sewjerny kraj knježerstwo zanjechu je.

Prerězna staroba w Ghanje je 53 lět. Poľojca ludnosće je pod 15 lětami. Analfabetiska kwota leži pola 40 %.

Wot 6. do 16. lěta dyrbja džěci do šule chodzić. Po njewotwisnosći bě zašulowanska kwota poměrnje wysoka, ale z tym zo stat šule hižo njewudžerži, móže přeco mjenje džěci šulu wopytać, potrjechene su zwjetša holcy.

Towaršnosćna nahladnosć žony pak njeje wotwisna wot jeje kubljanja, ale w přenim rjeźde wot jeje róle jako mandželka a mać.

Přisłowo z Ghany rěka: „Dom bjez žony njeje poľny dom, a woheń w domje tež hasnje.“

Při wšej česćownosći před žonu dyrbja wone wo wjele wjace džělać hač mužoj.

W tradiciskich nabožinach wjele Afričanow, tak tež w Ghanje, je wěra do Boha cyle samozrozumliwje zakótwjena.

Ewangelij w europskej drascě počezuje ludži, wědomi Afričanjo kaž tež wědomi křescenje być.

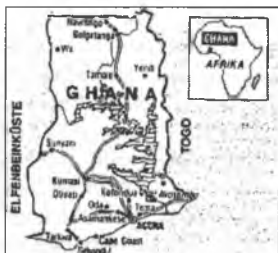
Wjele cyrkwjow je mjeztym doľho hižo na runoprawnym, partnerskim počahu zajimowaných a nic na wotwisnosći.

W Ghanje swjeća swětowy modlenski džen hižo doľho. Za „swoju liturgiju 1995“ planuja žony, wulke kemše w stadionje w Accra wotměć a wjele žonow k tomu přeprósyc.

Štož zhromadnje w Božej službje dožiwimy, njech nas krući, dale hić a na tym džělać, zo budže swět wopravdže dom za wšitkich. A.

Zemja - dom za wšěch

Pod tutej temu přeprósuje so tež lětsa zaso na swětowy modlenski džen, kotryž woswjeći so po tradiciji přeni pjatk w póstnym času.

Naše nowiny a časopisy před 100 lěta

Z Hodzija. Wulkotne chowanje, kajkehož so w swojej poniznosći njeje nadzijała, dósta so pónđzelu našejnjeboh knjeni fararce Mili Imišowej. Po stach běchu hižo wot zažneho ranja ludžo přišli, hišće jónkróć ejne miłe wobličo wohladać. Kaž do ruba žiwych kwětkow a kćeničkow pósłana, wot husteho lěsa palmowych hałozow a wot najrjenišich ze žiwych rōžičkow, křižow a wěncow wobdata, ležeše ta luba njeboćička w swojim sněhběnym kašću. Njeličomne přewodžerstwo bě so zešlo ...

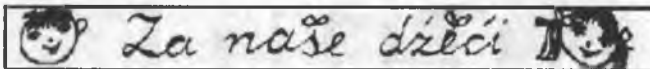
SN, 2.3.1895

Z Palowa. Jedyn z najswěrnjšich sobustawow Maćicy Serbskeje knjez farar Jenč je pjatk 15. měrcu po dlěšej chorosći swój zemski běh dokonjał. Pónđzelu su jeho čelne powostanki na Palowskim pohrjebnišću chowali. Njeboćički je so wo spisanje serbskich stawiznow a založenje a wudospoľnjenje Maćičneje knihownje wulke zaslužby dobył. Maćica Serbska bě teho dla, zo by njeboćičkemu znajmo swojeje džakownosće wopokazała, k pohrjebnej deputaciju wotpósłala, kotraž při kašću wulku palmu, ze seklu debjenu, přepoda ...

SN, 23.3.1895

Klětno. W našej wosadne rumnosći wotmě so 28. januara serbske wosadne popoľdnjo z knjezom sup. S. Albertom. 17 wosadnych bě přeprošenje slědowało. W Klětnom woswjecji so w juniju 49. serbski ewangelski cyrkwinski džěn. Na přichodne wosadne popoľdnjo pak přeprosoy so hižo 25. měrcu. **E.B.**

Hódančko

D	R	J	E	Ž	D	Z	A	N	Y	B
A	C	I	N	W	J	M	A	K	Ě	
A	B	U	K	U	L	O	W	D	Ł	
W	K	A	M	J	E	N	C	Y	A	
A	Š	I	K	R	O	P	S	Ó	W	
T	Z	H	O	R	J	E	L	C	O	
I	W	O	K	A	Ž	U	M	N	D	
Ž	Y	C	E	R	E	J	O	W	A	

W pismikowym kašćiku je schowanych 10 serbsce pomjenowanych městow Sakskeje. Ze sydom pismikow, kotrež su wyše, wuda so mjeno serbskeje stolicy. **Madlenka Malinkec**

Naši wótojo

**Korla August Jenč
1828-1895**

15. měrcu před sto lěta mi zemrě Palowski farar Korla August Jenč. Wo nim praješe Korla August Fiedler w swojim nekrologu na Maćičnej zhromadźiznje, zo su z nim Serbja zhubili nadobneho, wulce zaslužbneho muža, kotrehož wutroba je hižom wot młodzinskich lět sem hač do zbóžneje smjerće w swěrnej lubosći za serbski lud pukotała. Wón bě pilny serbski stawiznar a wu-

rjadny znajer serbskeje literatury. Dolhe lěta słušeše do najswěrnjšich a najpilnišich sobustawow Maćicy Serbskeje.

Fiedler je bibliografiju Jenčowych spisow zestajał z 64 čisłami, k tomu hišće wosom nekrologow.

Jenčowy syn Bernhard bě zubny lékař w Budyšinje napřečo póstej. Jeho syn Jurij Pawoł bě diakonus w Kamjencu, posledni serbski předar při Klóšterskej cyrkwi, kotraž tehdom powšitkownje rěkaše serbska cyrkej. Jeho wnuk a wulki wnuk běštaj tohorunja fararjej w Kamjencu, ale nic wjace serbskaj. **G.W.**

Lěto 1945 a Serbja

Schadźowanje Maćicy Serbskeje sobotu, dnja 18. měrcu 1995, w Serbskim domje w Budyšinje

Wotběh:

9.30 hodź.
KATA MALINKOWA
Zahajenje

STANISŁAW MARCINIAK
Łužycka konspiracija w latach drugiej wojny

TIMO MEŠKANK
Dožiwjenja serbskeho bura w poslednich měsacach wojny

Diskusija (nawod Edmund Pjech)
Kofejowa přestawka

11.15 hodź.
PĚTR THIEMANN

Bě přizamknjenje Łužicy k Čěskosłowakskej 1945 realne žadanje Serbow?

PROF. ZDENĚK URBAN
Neznámé archivní materiále o lužickoserbském školství v Čechách po 2. světové válce

JURIJ BRĚZAN
Započatki serbskeho młodzinskeho hibanja po 1945

Diskusija
Wobjedowa přestawka

13.30 hodź.
BENO PĚTŠKA/
dR. WILLY JÄCKEL
Dopomjenki z powojnskego casa z Dolnje Łužyce

PĚTŠ ŠURMAN
Šěžke zachopjenki narodnego žěla Dolnych Serbow

Diskusija (nawod ma farar Jan Malink)
Kofejowa přestawka

14.45 hodź.
ALEKSEJ PRONJEWIČ
Serbja a sowjetska wobsadniska moc po 2. swětowej wojnje

HEIKO KOZEL
Serbja a politiske strony we Łužicy 1945/46

Diskusija

16.00 hodź.
dR. MĚRCIN VÖLKEĽ
Zakončenje

Stawizniskemu schadźowanju je wustajeńca z časowymi dokumentami w zamołwitosći Anety Brězanc, Bena Kućanka a Tomasza Nawki wěnowana.

Džakujemy so wutrobnje wšěm, kotřiž su materialije přewostajili.

Wšitkich zajimcow z Delnjeje a Hornjeje Łužicy wutrobnje přeprošuja.

dr. Měrcin Völkel
předsyda Maćicy Serbskeje
Měto Pernak
předsedař dolnoserbskego wotželenja Maćice Serbskeje
Pěťš Šurman
předsyda stawizniskeje sekcije Maćicy Serbskeje

Poslednje božemje soře Měrance Wirtec

Na jejnym poslednim puću přewodźeli su Měranku Wirtec z Čornych Noslic pjatk popoždny (20.1.95) jeje bratr Artur Wirth ze Stróže pola Wulkich Ždžar z při wuznymy, črjódka Serbow z Hornjeje Hórki, Budestec a Budyšina a někotři wjesnjenjo. Farar Wartenberg z Budyšina spominaše na žiwjenje swěrneje křescanki a skónči ze slowami 23. psalma „Ty paseš mje na zelenej luće a wjedžeš mje k čerstwej wodze. Twój prut a twój kij troštujetej mje.“

Serbski superintendent na wotp. G. Wirth porěča krótke hnujace slowa w serbskej řeči jako posledni džak. „Štyrjo serbscy mužojo njesechu kašć z hale H.-Hórčanskeho pohrjebnišća k rowej. Rěč fararja při rowje a słowa předsydy Hornjo-Hórčanskeje Domowinskeje skupiny, H. Grosa, kiž so njebohej za jeje swěru a woporniwość za traće serbskeho luda džakowaše, žarowacy sylneho a zymneho wětrika dla lědma zrozumichu.

Sobotu, 14. januara, je přestała bić wutroba našeje swěrneje Serbowki a křescanki Měranki Wirtec. Serbjka zhubja z njej horliwu přecowarku za traće a wuwice našeho naroda, swěrnju ewangelsku křescanku a jednu ze svojich přerich wučerkow. Njebočička běše w swojej ródnej wjesce a po cyłej Hornjej Łužicy znata jako horliwa Serbowka. Po 2. swětowej wójnje zasadžowaše so jara za wožiwjenje Domowinskeho džěla w Hornjej Hórce.

Tri lětdžesatki skutkowaše w tamnym skupinskim předsydstwje a 18 lět bě z člonku Budyskeho župneho předsydstwa, w léce 1962 spožči so jej čestne znamješko Domowiny.

Měranka Wirtec bě zahorita lajska džiwadźelnica. W lětach 1961 hač do 1965 je w džiwadłowym kružku Hornja Hórka/Budestecy na wšěch štyrjoch inscenacijach a něhdže dwaceći předstajenjach jako sufleza sobuskutkowała. Na 1. zjězdze Serbow 1950 wobdžěli so w swojej Budyskej serbskej ewangelskej narodnej drasće.

Wona wabješe w našich wsach za wobdželenje na cen-

tralnych kulturnych zarjadowanjach župy. Serbske Bože služby w Budestecach a Serbski ewangelski cyrkwinski džej přeco rady wopytowaše. Čerpješe jara na njelěkujomnej chorosći arthritis, kiž jej sylne bolosće w kolenomaj přinjese a chodjenje wot 75. žiwjenskeho lěta sem znjemožni. Wobžarowaše jara, zo so nihdže wjace wobdžěli njemůžeše. Serbowka Erna Düringowa je ju z toho časa hač do nětko wšědnje hlaďala a zestarała.

Njebočička narodži so 4. meje 1912 jako štwórtje džěčo ratarja Augusta Wirta a jeho mandželskeje Madleny w Čornych Noslicach. Měranka Wirtec wopyta štyri lěta ludowu šulu w Hornjej Hórce, hdžež chodžeše lěto k wyšemu wučernej Arnoštej Frajšlagej na rozwučowanje w serbsčinje. Dalše wukubtanje dósta na wyšej holčej šuli w Budyšinje, na kotrejž zložil 1929 pruwowanje srjedźneje zrałosće. Na to wuknješe wučerstwo na ratarskej žonskej šuli w Elsbachu pola Bad Lausicka. Po dwulětnym praktikumje na ryčerkubłomaj w Nadróžnej Hrabowce a w Olbernhauje zložil 1. wučerske pruwowanje. Jako kandidatka wučerstwa běše zasadžena w Riesy, Drježdžanach, Pirnje a wot decembra 1935 w Kamjencu. Po wobstaću 2. wučerskeho pruwowanje bu wona k jutram 1936 jako wučerka w Kamjencu přistajena. 1937 chcychu ju nacišća serbowanja dla přesadzić, dokelž běše w Miłočicach kurs wo zwuzitkowanju zeleniny a warjenski kurs w serbskej řeči přewjedła. Pohóršk w Drježdžanach měješe najprjedy wuspěch, ale wot 1940 dyrbeje tola zwonka Łužicy w Döbelnje a w Zwickauje wučerić. Wot septembra 1945 skutkowaše Měranka Wirtec jako wučerka a wjednica Budyskeje ratarskeje šule. Doma hromadžeše džěci ze wsy w svojim bydlenju, zo by jich w serbsčinje wuwučowała. Spočatk 1947 posła ju Domowina do Českeje Lipy, hdžež podawaše pol lěta matematiku a ruščinu. Potom přečahnju serbscy gymnaziasća do Warnočic, wona pak wróci so domoj a džeržeše na

Chrósćanskej serbskej ratarskej šuli přednoški. W lětach 1952 do 1954 bě wučerka na Serbskej wyšej šuli w Budyšinje a internatna wjednica na Flincowej. Wosomnaće lět je potom wukonjała džělo bibliotekarki na SWW, doniž njepoda so 1972 na wuměnk.

Měranka Wirtec běše čas žiwjenja sprawná křescanka a horliwa Serbowka. Wot 1945 je w ródnej wsy skupinskej přinoški zběrała. Na kóždolětnych Domowinskih wulětach nawjerca filmy ze svojim aparatom, zo by je potom na zhromadžiznach pokazowała. Wona je so wjele lět přecowala, zo by tež w Hornjej Hórce šula hłowna organizatorka wabjenja za serbsčinu byla, ale bohužel podarmo. Za čas swojeho dołheho a bohateho žiwjenja je dožiwiła spad serbskeje řeče a wuznawanja so k serbskemu pochadej w našich wjeskach. Ale wona njerezignowaše, ale pohonjowaše přeco a přeco do džěla. Najwjetšu aktiwitu wuwijaše přeco za skupinsku hodowničku: Přinjese sobu łopješka z hodownymi kěrlušemi, hažki ze swojeho lěsa, swěčki a swěćniki a hodowne powědančko.

Měranka Wirtec bě swědomita čitarka Serbskich Nowin a Pomhaj Boha, słučaše kóždy džej serbski rozhlós. Za njón je někotre razy nabožne słowo k dnjej rěčała. Dzakujemy so jej za wšu swěru a lubosć a wutrajnosć ewangelskej wosadže w Budestecach a w Hornjo-Hórčanskej Domowinskej skupinje.

Njeh je jej serbska zemja lochka.

H. Grós

Božemje

Pjatk, 20.1.95, přewodžachmy knježnu Měranku Wirtec z Čornych Noslic na pohrjebnišću w Hornjej Hórce k poslednjemu wotpočinkej. W svojim kemšacym swjedženskim šaće na marach ležeše, a my so móžachmy z njej rozžoňować, štož w Budestecach na tajke wašnje wjace móžno njeje.

Po předowanju knjeza fararja Wartenberga porěča k nam knjez sup. na wotp. Wirth w našej maćerščinje, biblisku štučku wułožuju „...ale moje słowo njezańdže“.

A něšto so jej k česći hišće

sta, na což so njedopominam, zo by to bylo w našej wosadže w poslednich lětdžesatkach móžno - štyrjo Serbjka přimnychu kašć. Při wonchodže jón trojce znizichu a potom njesechu njebočičku k rowej ze serbskim kamjenjom. Tam hódnoćeše skrótko H. Gros jeje přecowanja a zaslužby jako Domowinjanca.

Čas žiwjenja je byla knježna Wirtec z čělom a dušu swěrna, sprawná Serbowka, a sym přeswěćena, zo wosta wona to tež w swojej poslednej hodžinje.

Rady so dopominamy na zhromadne hodžinky z njej, njeh běše to na kubłanskich abo cyrkwinskih dnjach, na serbskich kemšach abo doma w jeje stwě.

Jako swjecachmy jubilej wobstaća našeje cyrkwy, bě so tež wona za poradjenje zasadžila. Nic jenož zo bě sobu módre sački šila, kotrež so předawachu; na jeje próstwu spěwachu na serbskich swjedženskich kemšach Šerakec a Tarankec džěci z wołarnišća jeja nam do wutroby.

Spěwanje a džěci je wona přeco lubowała, a džěci - hač přecelstwo abo druhe, hač wulke abo małe - wone sej wazachu swoju četu Měranku.

Jeje nadobne myslenje, jeje horca lubosć k serbstwu kaž tež jeje čicha a tola tak kruta, hłuboka křescanska wěra njeh je nam jeje zawostajenstwo, a njeh so jej wěčne swětło we wěčnosti swěći. **Ha Ha Ta**

*Chrósćanscy lajscy
džiwadźelnicy zahraja po
dothim času zaso serbsku
pasionku hru*

„Jesusowe čerpjenje“

*nowu spisaniu wot Antona
Nawki w Chrósćanskej
farskej cyrkwi*

*njedźelu, 26. měrcu 1995
sobotu, 1. apryla 1995
njedźelu, 2. apryla 1995
sobotu, 8. apryla 1995
njedźelu, 9. apryla 1995*

**Spočatk je stajnje w 19.00
hodž. Zastupne lisćiki njejsu.
Prosmy wo dobrowólny wopor.
TCM, w kotrehož wobtučku
so hra předstaji, wutrobnu
jeje přepraša.**

Powěšće

Wustajeńca wo serbskej konfirmaciji

Wlěće 1992 wozjewi Pomhaj Bóh nastawk wo drasće serbskich pačerskich holcow w Budyškim kraju. „Zo so wona hdy zaso wožiwi, sej džensa hižo njemóžemy předstajić“, so tehdy pisaše a wupraji so nadźija, zo so raz naše wnučki jeje dopomnja.

Prěnja kročel k tomu je so hižo dvě lěće po nastawku sčiniła. Knjeni Hendrichowa z Budyšina je zešla drasty serbskich pačerskich holcow Budyškeho kraja. Holcy z Bukey, Worcyňa a Njeswaćidła je loni předstajichu na serbskimaj swjedženjomaj w Radworju a Radušu a na Serbskim ewangelskim cyrkwiskim dnju w Njeswaćidle.

Wot 16. januara su drasty pačerskich holcow widžec w Serbskej kulturnej informaciji na Pchalekowej w Budyšinje. Wobrubjene su z dalšimi, serbsku konfirmaciju nastupacymi eksponatami: Spěwarskimi, konfirmaciskimi wopismami, přédowanjami a tójšto starymi fotami, kiž pokazuja konfirmantki w jich drastach. Zajimawejstej dopomnjenka staruški na swoju serbsku konfirmaciju w Njeswaćidle a wobraz Měrcina Nowaka-Njehornškeho, pokazowacy pačersku holcu w bělej křidlatej kapičce. Wobraz je jedne z poslednich džělow serbskeho molerja a předstaja jeho mać, kotraž – kaž je Nowak prajił – bě poslednja konfirmantka w serbskej drasće w Hrodzišćanskej wosa-dže. Škoda, zo to njeje k wujasnjenju wobrazu připisane.

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. Rjaduje Serbska přédarska konferenca. – Ludowe nakładnistwo Domowina twr, Sukelnska 27, 02625 Budyšin. Redaktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Serbski kěrchow, 02625 Budyšin, tel. 4 22 01. – Sadžba: Serbske Nowiny Budyšin, čísć: Serbska čísćernja twr w Budyšinje. – Wuchadza jónkróć za měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 30 000 110, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 850 549 62

Wustajeńca je mała, ale hódna wobhladanja. Nadźijomnje wona w trochu njezbožownje ležacej Serbskej kulturnej informaciji tež dosć wopytowarjow změje. W foyeru Serbskeho domu na přikład by ju wěšće wjace ludźi widžało. Snadž móhła wona być nastork w Serbski muzej, wuhotować raz wosebitu wustajeńcu wo wšěch serbskich pačerskich drastach wšelakich kónčin Hornjeje a Delnjeje Łužicy. Potom móhlo so tež trochu wjace informacijow wo serbskej konfirmaciji podać, hač je tuchwilna mała wustajeńca wobsahuje.

Prěnja kročel k wožiwnjenju serbskeje drasty Budyškeho kraja je sčinjena. Nadźijamy so, zo njewostanje při jeje předstajenju na swjedženjach a wustajeńcach. Snadž so hišće praweje konfirmacije w serbskich drastach dočakamy a to trochu prjedy, hač je horjeka mjenowany nastawk w Pomhaj Bóh so nadźijał. T.M.

Jendželčan serbsce přednošował

Wjackróć wob léto zarjaduje Serbski institut w Budyšinje zjawne přednoški. Telko připošucharjow kaž 13. januara pak tam hišće ženje powitać njemóžachu. Prof. Gerald Stone z Jendželskeje při wabi ze swojim přednoškom wo serbskich kěrlušach na 60 zajimcow. Wopyt so tež wulce zadani.

W bjezporočnej serbsčinje porěča prof. Stone wo stawiznach třoch kěrlušowych knihow: ewangelskich delnjo- a hornjoserbskich Spěwarskich a katolskeho Wosadnika. Wón wuzběhny, zo mějachu kěrluš za serbski lud wjele wjetšu hódnotu, hač je so jim dotal přicpěło. Zhladowaše so trochu zwysoka na nje, dokelž su serbske kěrluš zwjetša přeložki z němčiny. Po tym pak so njemělo sudzić, přetož přeložki su zdžěla lěpše hač originale, a skónčnje su tež němske kěrluš často jenož přeložki z laconšćiny a hebrejšćiny. Z tym zo běchu serbske kěrluš tež w najchudšim domčku w najmjeńšej wjesce znate a zo so při wšěch składnosćach doma, při džěle a na přazach spěwachu, su wjele ke kubtanju luda přinošowali. Po jich přikładze započachu skónčnje tež jednorj wjesnjenje kěrluš a pěsnje basnić. Ochranowscy serbscy bratřa běchu přeni ludowi kěrlušerjo w Serbach.

Prof. Stone je jedyn z najwuznamnišich slawistow w Jendželskej. Ze Serbami so hižo dotho zaběra; hižo před tójšto lětami je spisał knihu w jendželsčinje wo „Najmjeńšim slowjanskim narodže“. Za přichod je sej předewzał, zestajić dvě zberce najrjeńšich serbskich kěrlušow, jednu delnjo- a druhu hornjoserbsku. Witaše tež předewzace serbskeje superintendenty, wudać nowe hornjoserbske Spěwarske.

Nadźijamy so, zo směmy jendželskeho wučenca bórže zaso we Łužicy witać a wo dalšich jeho serbskich slědženjach zhonić. T.M.

T.M.

Přeprašujemy

05.03. - 1. njeđzela w póstnym času

- 10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje na Michałskej (sup. Albert)
w samsnym času Boža služba za džěći
13.30 hodž. kemše w Budestecach (sup. Albert)

12.03. - 2. njeđzela w póstnym času

- 10.00 hodž. kemše w Hrodzišću (sup. Albert)
11.45 hodž. nutrnosť w rozhlósu (sup. Albert)
14.00 hodž. wosadne popođnjo w Hodžiju (sup. Albert)

18.03. - sobota

- 15.45 hodž. wosadne popođnjo w Drježdžanach (sup. Albert)

19.03. - 3. njeđzela w póstnym času

- 8.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)
14.00 hodž. wosadne popođnjo w Židzinom (sup. Albert)

25.03. - sobota

- 15.00 hodž. wosadne popođnjo w Klětnom (sup. Albert)

26.03. - 4. njeđzela w póstnym času

- 8.30 hodž. kemše w Minakale (farar Feustel)
11.00 hodž. kemše w Slepom (sup. Albert)
11.45 hodž. nutrnosť w rozhlósu (farar Malink)

02.04. - 5. njeđzela w póstnym času

- 10.00 hodž. kemše w Budyšinje na Michałskej (sup. Albert)
w samsnym času Boža služba za džěći
13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)